

този обенъ да заколи и да принесе жертвъ, вмѣсто Сына си Исаака. И Авраамъ тай като сторилъ, нарекълъ това мѣсто, Господъ видѣ, защото на туй мѣсто най-много погледалъ Господъ милостиво на него; и избавилъ го отъ чадоубийство-то, и сына му спасилъ живъ отъ смърть-тъ. И вторы пътъ нарекълъ тамъ: »Аврааме, защото ты си сторилъ туй, и не си пожелалъ любезнаго си Сына ради мене, и азъ съ многу благословеніе тѧ благословавамъ, и съ многу умноженіе умножавамъ събѣ-то ти, като Небесны-тѣ звѣзды, и като пясъка при край моря-то, и твоето събѣ ще обладай градове-тѣ на противници-тѣ ти, и ще сѧ благословиши тъ твоето събѣ, синки-тѣ Народы на Земля-тъ, защото си послушалъ мои гласъ. » И върнался Авраамъ при слуги-тѣ си, и пригързълъ и цѣлувалъ любезното си чадо, което, запаздно съ Божието благоутровѣ, останало живо отъ смърть-тъ, и встанили и отишле си въ къщъ-тъ, при баѣж Сарръ, коѧто сѧ надѣвала да си доди Исаакъ съ баща си, и поживели тамъ при Клетълъ Кладенецъ. До като сѧ представилъ Авраамъ, и погребали го въ пещеръ-тъ, коѧто бывъ си купилъ, при баѣж Сарръ.

Читателю! тъзи Авраамовъ жертвъ съчинена на стѣховы, преведохмы иж на простъ нашъ Български Азыка: а ты, прочитай иж и ползвувай сѧ, И ето иж на предѣ ти.